

SLOVENSKI NAROD.

Ishaja vsak dan sveder, izimši nedelje in praznike ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od štiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je na Kongresnem trgu št. 12.

Up ravni istvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Umirovljenje koroškega dež. predsednika.

Končno ućakajo koroški Slovenci vendar-le veselí dan, ko pobere njih dež. predsednik baron Schmidt Zabierow šila in kopita ter gre v zasluženi pokoj.

Varokov, veseliti se odstopa dež. predsednika barona Schmidta, imajo koroški Slovenci preobilo, saj je bil prav dež. predsednik tisti mož, ki je ves čas, kar je imel krmilo v rokah, z vsemi silami in z vsem svojim mogoćnim uplivom deloval zoper prizadevanja koroških Slovencev, za jezikovno in narodno jednapravnost in da koroški Slovenci valio vsemu krepkemu, in navdušenemu bojevanju za svoje ideale do današnjega dne še niso skoro nič pozitivnega dosegli, tega je najveć kriv baron Schmidt-Zabierow.

Znano je, po ćegavi zaslugi in s kakim namenom je bil baron Schmidt poslan kot dež. predsednik v Celovec. Bilo je mnogo kandidatov za to mesto in boljših, sposobnejših kandidatov, a za barona Schmidta se je potegoval grof Hohenwart, mogoćni vodja „železnega obroća“, in s njim tudi smagal. Hohenwart je vladí usilil Schmidta, misle, da je njegov kandidat pristen konservativec, kateri podkoplje na Koroškem tedaj absolutno vladajoće nemške lažiliberale in pomore tudi zatiranemu slovenskemu življu vsaj deloma do ustavno zajamćenih mu pravic.

Na ćast grofu Hohenwartu bodi povedano, da se je pozneje, spoznavši natanćneje barona Schmidta, večkrat kesal, da se je kdaj potegoval za tega moća. In kesal se je po vsi pravici, kajti baron Schmidt ni kot koroški dež. predsednik v nobenem oziru opravićil nadej, katere je glede njega gojil njegov protektor grof Hohenwart.

Od prvega dne, ko je prišel baron Schmidt v Celovec, osredotoćil je vse svoje delovanje na to, da vzdrži in utrdi fikcijo o popolnoma nemškem znaćaju koroške dežele, da to fikcijo spremeni v resnico. Hodil je roko v roki s vladajoćimi nemškimi elementi ter jih krepko podpiral, da vzdrže svoje gospodstvo nad Slovenci. Ves slovenski boj za ravnopravnost pri uradih je rodil doslej le minimalne uspehe, prav ker je dotićna prizadevanja oviral dež. predsednik baron Schmidt, po ćegar navodilih so se ravnali okr. glavarji, mej njimi znani baron Mac-

Nevin. In boj za slovensko ljudsko šolo? Upehov ni prinesel skoro še nič. Naj so Slovenci obrnili stvar tako ali tako, dež. predsednik jo je v dežel nem šolskem svetu znal vedno zasukati naši stvari na škodo, in našel tudi prijateljev v ministerstvu, tako, da je šolsko vprašanje tudi še sedaj vse prej nego dognano. Vzdržati Slovence tam, kjer so bili pred petnajstimi leti, preprediti, da se dokopljejo do svojih narodnih pravic, to je bil smoter vsega prizadevanja barona Schmidta; vodilna njegova ideja je bila, onemogoćiti vsako napredovanje, dokler nemška šola v svezí z nemškimi uradi ne podje korenin slovenskemu življu na Koroškem.

Morda je baron Schmidt Zabierow res konservativec, ali če je to tudi njegovo preprićanje, posebno trdno ne more biti, kajti pokazal ga ni nikdar, vsaj z dejanji ne, nego je vedno podrejal svojemu narodnostnemu preprićanju. Koroški dež. predsednik je Nemec in je mnenja, da naj se vsi drugi avstrijski narodi ponemćijo, a če kateri iz lepa neće tega storiti, naj se siloma izvrši ta proces. Na to je baron Schmidt Zabierow delal z mladeniško unemo vsa ta leta, kar je dež. predsednik na Koroškem; obujal in oživljaj je narodno zavednost Nemcev in pozdravljaj celo nemški Schulverein, da razgreje narodnostna ćutíla koroških Nemcev.

Posledica tega je, da je nekda na Koroškem vladajoća lažiliberalna nemška stranka popolnoma izginila s površja, in da je na njeno mesto stopila nova stranka, katere se razlikuje od prejšnje samo po tem, da se več ne zavija v plašč avstrijstva, nego oćitno in s ponosom kaže svoje prusofilstvo. Dež. predsednik baron Schmidt Zabierow je na svojih praih izgojil nemškonacionalno stranko na Koroškem, tisto stranko, katere ne prikriva svojih protíavstrijskih stremíenj, in to je jedina zasluga, katero si je pridobil za nekda popolnoma slovenski Korotan.

Ako hoće vlada, kolikor jej je mogoće, utegniti prusofilsko gibanje na Koroškem in zagotoviti v tej kronovini narodnostni mir, naj pošlje v Celovec moća, kateri ne bo svojim nemškim ćutílim žrtvoval vse druge obzire na avstrijske interese, ampak moća, kateri bo pravićen obema, na Koroškem živećima narodoma, kateri bo koristi obeh pospeševal z jednako ljubeznijo in s nepristranstvjo! Sicer se bode obstojeće nasprotstvo samo še poodstrilo in naraslo, gotovo ne na korist deželi in državi.

V Ljubljani, 15. aprila.

Jezikovna naredba za Česko. Mej češkimi poslanci in vlado se bila dolga pogajanja glede jezikovne naredbe. Posebno glede notranjega uradnega jezika so bila manenja mej češkimi poslanci in vlado jako različna. Posebno v onih slućajih, kjer ni treba niti direktno, niti indirektno obvestiti kako stranko, je vlada hotela obdržati izključno nemški uradni jezik. Temu so se pa Čehi uprli in vlada je prirejala. Zaman so se Čehi pogajali, da bi češka oblastva tudi z dunajskimi osrednjimi oblastmi češki obćevala. Naposled so Čehi za sedaj v tem oziru prijenjali in bodo skušali ob ugodnejšem času češčini tudi v obćevanji z osrednjimi uradi pridobiti jednapravnost.

Proti jezikovni naredbi. Tudi celovškemu mestnemu zastopu se je zdelo potrebno izreći se proti češki jezikovni naredbi. Dr. Metnitz je predlagal resolucijo, v kateri se jezikovna naredba obsoja kot protíustavna. Namen naredbi je poslovanje Avstrije in izrinjenje nemškega kulturnega jezika. Zbor je izrekel ob jednom svoje ogorćenje nad nemškimi klerikalci in njih listi, ki ne pobijajo jezikovne naredbe in se celo prijaznijo s Čehi. Izrekel je zahvalo in priznanje onim nemškim poslancom, ki so v državnem zboru se pogumno uprli jezikovni naredbi. Proti predlagani resoluciji sta glasovala samo kanonik Bittner in baron Mandorf. — Nam se zdi, da se celovski mestni oćetje že boje kake podobne naredbe za Koroško.

Grof Badeni in krščanski socijalisti. Ministerski predsednik grof Badeni se je nekda jako prizadeval, da pridobi krščanske socijaliste za vladno večino. Dr. Pattajnu je baje celo obćal ministerski portfelj. Tako poroća Stojalcowski v jednom svojih glasil. Uprl se je temu, da bi krščanski socijalisti vladna stranka postali, dr. Lueger. — To poroćilo vsekako potrebuje še kakega pojasnila. Da bi bil dr. Lueger kar tako odklonil vladno ponudbo, ni verjetno. Če ni vsa stvar izmišljena, je moral grof Badeni staviti take pogoje, da protísemítje vanje zaradi lastnega obstanka niso mogli privoliti, recimo, da premene svojo politiko nasproti židom. Kakor hitro nehajo krščanski socijalisti zabavljati proti židovskim bogatinom, je konec njih popularnosti.

LISTEK.

Po sezoni.

IV.

Zdi se nam potrebno, da svojim pojasnilom o pozitivnih uspehih slovenskega gledališća in o velikih težavah, s katerimi se ima boriti, dodamo nekako kot zaključek še nekaj opomenj.

Povdarjali smo že, da je slovensko obćinstvo tudi v minoli sezoni z nenavadno poćrtvovalnostjo in najtoplejšega priznanja vredno unemo podpiralo slovensko gledališće. Predstave so bile povprek prav dobro obiskane in bilo je le jako malo predstav, pri katerih se z dohodki niti dnevni stroški niso pokrili in to je v tem nesrećnem gledališču, ki proizvroća podjetniku tako ogromnih dnevnih stroškov že mnogo. Prav radi tega se nam pa ne zdi umestno, da se to poćrtvovalno obćinstvo s preštevilnimi beneficami — naj se nam ne zameri nesalonski izraz — uprav odira. Benefice se v sedanjih razmerah ne dajo odpraviti, a dovoljujejo naj se samo najboljšim moćem in kar je glavna stvar, tisto oficijelno pobiranje naj se preuredi in organizuje tako, da bo

vsak po zaslugi odlikovan in ne bo moralni in materijelni uspeh benefice odvisen samo od slućaja! Ugled slovenskega gledališkega obćinstva zahteva, da se ne primeri nikdar več kaj tacega, kakor svoj čas pri benefici gđ. Leščinske, in kakor letos pri benefici gđ. Ševćikove in g. Benišeke, saj je to za obćinstvo samo jako ponižujoće. Po naši sćdbi bi bilo najbolje, ako bi vse to prevzelo „Gledališko društvo“. To naj nabira prispevkov in naj tudi poskrbi šopke in vence, kar je vendar jedini oćitni izraz priznanja. Če hoće kdo še povrhu kaj storiti, slo bodno mu!

Bodoći intendanci bi nadalje priporoćali, naj pri izbiranju repertoirja postopa kar najskrbnejše mogoće, zlasti pa naj pazi, da bo repertoir kolikor možno raznovrsten in nov. Nikar več na dan z igrami in operami, katere so izgubile že vso privlaćno silo, katere je vsakdo že neštevilnokrat slišal! Prodana nevesta naj počiva vsaj nekaj sezón poleg Čarostrelca, in da bi se Čehinja in Nemec ne sprla, naj si izbereša Prenoćišće v Granadi, kamor naj se iz osvete pošljejo še Zajćkove hćere z lepo Heleno vred! Le nov repertoir, izbran z oćirom na indivi-

dualne sposobnosti pevcev in igralcev, bode polnil gledališće. Opera je zdaj še omejena na italijanski repertoir, za dramo pa naj se izbere razen nekaterih klasićnih in kake moderne igre, vsaj kake ljudske igre Raimundove in nekaj burk, katere je pa treba predelati našim razmeram primerne.

„Dram. društvo“ vzdržuje tudi svojo gledališko šolo in že to, da je g. Inemann vzgojil gosp. Kranjca svedoći, da izpolnjuje svojo nalogo. Vender bi kazalo, misliti tudi na preuredbo te šole. Gosp. Belć je napravil izvrsten naćrt, kateri pa se žal ni izvršil in je ostal le na papirju. In to je naravno. Gledališka šola bi mogla uspevati samo kot samostojen zavod, najbolje kot oddelek „Glasbene Matice“. Ko bi ta vzela stvar v roko in uredila šolo praktićno, ne po šabloni, ne po vzgledu konservatorijev, bi bilo to na veliko korist slovenskemu gledališču, tako drami kakor tudi operi. Seveda bi morala potem dežela in mesto povišati subvencijo „Glasbeni Matici“ in bi tudi „Dramatićno društvo“ moralo dati učitelja g. Inemanna za najvišnejše, namreć praktićne predmete na razpolaganje, a morda bi se za gojence dobile tudi kake stipendije.

Jezikovno vprašanje v Galiciji. V decembru lanskega leta se je bil obrnil grško-katoliški konzistorij do namestništva s prošnjo, da bi se boljše oziralo na jezikovno enakopravnost. Te dni je pa dobil konzistorij odgovor, da so se okrajna glavarstva opozorila na ministerske naredbe, po katerih se morajo v Galiciji vloge vsprejemati v poljsčini, rusinščini in nemščini in v teh jezikih reševati; da se imajo izjave strank v tistem deželnem jeziku zapisovati, kakor jih izdajo, in da se ima strankam dopisovati v vseh rečeh v onem jeziku, katerega se same običajno poslužujejo. Če bi se to res zgodilo, bi Rusini ne imeli daleč do narodne enakopravnosti.

Tarnoczy v preiskavi. Velik prijatelj ogerske vlade je bil Tarnoczy. Le predobro je še znano, kako je ta mož vodil kot predsednik volilne komisije državnozborni volitev v Nitru in pripomogel vladnemu kandidatu do zmage. On je bil v zvezi s Kossuthom osnoval neko tovarno, ki je pa slabo uspevala; zato je osnoval delniško družbo, kateri je tovarno drago obesil. Delničarji, največ madjarski kmetje, katere je zapeljal sin Kossuthov, so izgubili denar, Tarnoczy je pa obogatel. Te dni se je pa proti Tarnoczyju začela preiskava, ker je Miho Lazarjevič iz Bačke osleparil za 9000 gld. Če bode obsojen, izgubi vlada jednega dobrega pristaša in agitatorja, ki je pri vsacih volitvah pridno deloval zanj.

Grki v zadregi. Vojska na meji stane Grško jako veliko in že zatorej ne morejo Grki dolgo odlašati boja. Razorožiti sedaj ni več mogoče, ker bi to vzbudilo nevoljo mej prebivalstvom in mej častniki. Velevlasti in Turčija pa delujejo na to, da vojno tako zavlečejo, da bode Grška vsled finančnih zadreg prisiljena se udati. Grki so mislili, da Turčija vojno napove, ko so grški prostovoljci prestopili mejo. Turki pa tega ne hote. Sami Grki se pa vojne napovedati ne upajo, ker se boje velevlasti. Častniki so že močno nevoljni na grškega prestolonaslednika, da vojne ne začne. Niti eden teden se prestolonaslednik ne more obdržati v svoji poziciji, ako vojne ne začne. Častniki ga dolže, da ne mara za vojno. Poslušajo ga ne več, temveč se ravna po sklepah narodnega odbora. Če se prestolonaslednik ne uda in ne začne vojne, bode sam izgubljen.

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 15 aprila.

— (Občinske volitve.) Včerajšnji volilni shod za I. volilni razred je postavil kot kandidate dosedanje občinske svetnike gg. not. Gogalo, dr. Stareta in Velkoverha ter gg. nadinženerja Žužka in trgovca Grošelja.

— („Žalostna obletnica.“) Nocoj ponoči je minulo drugo leto, kar je naše mesto zadela potresna katastrofa, „izredno znamenje srda božjega“, kakor pravi „Slovenec“, kateri je to obletnico porabil za — reklamo za svojega pristaša dra. Šusteršiča in za dom „Katoliške družbe“. Sinočni članek „Slovenec“ je izredno zanimiv ter nam kaže vso nenavadno spretnost njegovih sotrudnikov. Ljubljana je posledice predlanske katastrofe še dosti srečno prestala. Ni si sicer še opomogla in si tudi še dolgo ne bo, vendar pa se ni primeril

Naposled še nekaj besed o gledališki kritiki. Ta je bila dobrohotna in mora biti taka tudi v bodoče; pri vsem tem pa se ne sme, in se ni nikdar tako ponižala, kakor kritika o nemških predstavah, katera je povzdigovala v nebesa tudi predstave, katere sploh niso nikake kritike zaslužile. Obžalovati je, da je „Slovenec“ pisal o gledaliških predstavah skoro samo takrat, kadar mu niso bile všeč, sicer pa se omejeval na naznanjevanje predstav in obžalovati je tudi, da sicer dobre, dasi naprimerne stroge kritike v uradnem listu niso bile vselej povsem nepristranske, prav kakor da so nanje časih uplivali tudi osebne simpatije in antipatije. Gdč. Vetterova na pr. je imela sicer malo šolana, a pristen alt glas, in gotovo ni zaslužila krutih obsodb, katere so jo na našem odru onemogočile, najmanj pa takrat, kadar ni nič slabše pela nego drugi, katere je uradni list v isti sapi hvalil na vso moč.

Za Kranjsko je ni naprave, katera bi imela tolik naroden in kulturni pomen, kakor slovensko gledališče. Oklenimo se ga torej z vso ljubeznijo in delajmo z vsemi močmi, da napreduje in se razvija!

tisti občni bankerot, katerega se je bilo bati. Zasluga za to gre tistim možem, kateri niso ni jedem trenotek pozabili svojih dolžnostij, nego pošteno delali za korist mesta. „Slovenec“ ne ve o tem težkem delu prav nič, hvaležen ni nikomur drugemu, kakor — dru. Šusteršiču, kateri je zdaj v drž. zboru predlagal, za kar se je občinski svet že davno pred njim izrekel in za kar se je že davno prej poganjal na merodajnih mestih ljubljanski župan. Pa kaj bi se temu čudili? Klerikalna gospoda se pač z drugim ne more ponasati, kakor s tem predlogom dra. Šusteršiča, ker od potresne katastrofe pa do današnjega dne ni ničesar storila, da olajša Ljubljani težko stanje, ker ni prsta gnila, da Ljubljani pomore iz krize. Ne! To je preveč. Nekaj je klerikalna gospoda vendar storila. Prejemala je in nekaj časa, pa ne dolgo, javno kvitirala milodare, kateri so se nabirali po raznih cerkvah za oškodovano prebivalstvo Ljubljane. Nabrala je lepo svoto, govori se o raznih tisočakah, le žal, da nihče ne ve, kako se je ta denar porabil. Gotovo je le jedno, da se namreč ni porabil v namen, v kateri je bil darovan, in gotovo je, da je „Slovenec“ na opetovane opomine, naj upravitelji nabranih darov polože račun, z vso odločnostjo povedal — da se za to nima nihče brigati. To, da klerikalna gospoda nikakor neče položiti računa, obuja razne sume in le izvrsten jurist more dognati, se li da postopanje klerikalne gospode subsumirati pod kateri paragraf kaz. zakona ali ne. Poznamo juriste, katerih gorečnost v izvrševanju njih poklica je vzvišena nad vsak dvom. Kolikokrat že je samo soglasni ne porotnikov preprečil njihove najlepše namene! Nečemo sicer trditi, da se je z nabranimi milodari zgodilo kaj napačnega, a gotovosti nimamo, da se ni nič napačnega zgodilo. Da jo dobimo, bilo bi najbolje, ako bi jeden dotičnih juristov v zmislu gotovih paragrafov kaz. pravnega reda v to zadevo utaknil svoj visokospoštovanost, dasi stvar nič preveč dobro ne diši. Radovednost je pri navadnih ljudeh sicer grda lastnost, pri gotovih juristih pa skoro vedno velika krepost. Ako nas tak jurist zagotovi, da je z milodari vse v redu, potem obljubimo, da pustimo „Slovenca“ glede te stvari v miru toliko časa, dokler se ne prepričamo, da vendar ni vse v redu; prej pa ne moremo umolkneti.

— (Bedarije „Slovenskega lista.“) Ta listič, za kojega se sicer ne brigamo, postaja od dneva do dneva besnejši. Ni čuda, saj ves svet dobro vé, da kurat Koblar od dneva do dneva bolestneje občuti silni svoj poraz pri državnozborni volitvi. Sedaj vleče ta gospod slovo — iz Ljubljane, in porodniški pomagač Gregorič mu s svojo gnojnico vestno pomaga. Par nobile fratrum! Zadnja številka omenjenega lističa, dasi smo sklenili, da se s časnikiškimi pobalinštvom „Slovenskega lista“ ne bomo več pečali, nas je vendar prisilila h kratki opazki. Da je pošteno okrcan dr. Ferjančič, in da je dr. Tavčar zopet pod polenom, razume se samo ob sebi. To veselje privoščimo tem „istiničem“; — ali čez vso mero ostudno pa je, da za slovo vneti „Slovenski list“ napada sedaj tudi naše narodno ženstvo, ki se v politiko nič ne vmešava, in ki deluje — v kolikor nastopa v javnosti — brez dvojbe iz čiste ljubezni do narodne stvari same. Ali sedaj vse kaže, da privoščijo odslej Koblarjevo glasilo, stalno rubriko — kakor je ima sedaj dr. Tavčar — tudi njegovi ženi. Zadnja številka ji že čita, da vprizarja v čitalnici nemoralne „Ronacherjeve“ večere, da hrepeni po plemstvu in druge take prismođarije, ki se morejo roditi jedino le v prismojenih cerkovniških možganih. Drugod je navada, da se pri političnih prepirih ženska v miru pušča; pri nas pa sta kurat Koblar in dr. Vinko Gregorič vpeljala drugo navado, namreč: da ugonobita dr. Tavčarja, napadata ob njem tudi njegovo soprogo. Res čudno, da ne pridemo do sloge!

— (Nemška stranka v Ljubljani) name-rava se vdeležiti bodočih volitev v mestni zastop Ljubljanski. Postavila je dva kandidata v prvem razredu. O tem bomo še pisali. Za danes naglašamo le toliko, da v tem času, ko narodna stranka bije pravi boj za svoj obstanek, korak nemške stranke ne bode imel družega vspeha, nego da bode koristil jedino le klerikalni stranki, ter kolikor največ škodoval kandidatom naše stranke! Pač je sedaj jasno, da je „zveza“ mej nemško in našo stranko samo sanjarija naših klerikalnih nasprotnikov!

— (Izpraševalna komisija za ljudske in meščanske šole.) Za člane te komisije so imenovani gg. Anton Črnivec in Ivan Macher, profesorja na učiteljski, ter Anton Maier, vadnični učitelj.

— (Potrjena šolaka knjiga.) Naučno ministerstvo je dovolilo rabo šolske knjige „Latinske vadbe za tretji gimnazijski razred“, katero je spisal ravnatelj dr. L. Požar, na vseh gimnazijah, kjer je slovenščina učni jezik za latinščino.

— (Akvaralna fotografija.) Opozarjamo na krasno akvarno fotografijo „Veslarice“ s Sokolove maškarade, katero je napravil naš fotograf gospod D. Rovšek. Slika je izložena v prodajalnici gosp. Kollmanna na Glavnem trgu. Ravno z ozirom na akvarne fotografije moramo g. Rovška občinstvu, ki se zanima za umetniške izdelke, kar najbolje priporočati. Gosp. Rovšek izdeluje akvarne slike od navadnih vizitnih pa do naravne velikosti.

— (Zdravstveno stanje v Ljubljani.) Tedenski izkaz o zdravstvenem stanju mestne občine ljubljanske od 4. do 10. aprila kaže, da je bilo novorojencev 22 ($=32.67\%$), mrtvorojenec 1, umrlih 28 ($=41.58\%$), mej njimi je umrl za tifuzom (legarjem) 1, za dušljivim kašljem 4, za vrtico (davico) 2, za jetiko 8, vsled mrtvouda 1, za različnimi boleznimi 11. Mej njimi je bilo tujcev 9 ($=32.1\%$), iz zavodov 13 ($=74.4\%$). Za infekcijskimi boleznimi so oboleli, in sicer: za škrlatico 3, za tifuzom 2, za dušljivim kašljem 9, za vrtico 2 osebi.

— (Nesreča.) Delavec Franc Šerko iz Dupelj v brdskem okraju je padel pod voz pomožne železnice, ki je narejena od Kolovca v bližnji gozd in sicer tako nesrečno, da je objezal mrtav. — 21 mesecev stara hčerka Jožefa Starman v Zg. Senici je padla v neko mlako in utonila.

— (Imenovanje.) Sodni praktikant gospod Friderik N e r a t je imenovan avskultantom na Stajerskem.

— (Celjani se zopet oglašajo.) Jezikovna naredba za Češko je zadela v arce tudi celjske Germane; in kaj bi ne, saj bije to srce za „Alldeutsche-land“, kamor spadajo tudi češki Nemci! Vsled tega so celjski Germani sklenili slovesen protest zoper jezikovno naredbo za Češko in s tem dosegli velik in resničen „Heiterkeitserfolg“.

— (Ne pustimo se več — imeti „za norca“!) „Primorec“ piše: Od vseh strani slišimo, kako se zdaj, ko je treba zopet solde služiti, opravičujejo gorški laški trgovci, obrtniki, odvetniki, zdravniki itd., da so nedolžni na poslednjih dogodkih proti nam Slovincem. Še pred osmimi dnevi so pisarili v svojih listih, da se ne upajo iz mesta iti mej surove slovenske okoličane; zdaj se pa že povsod brez strahu vozijo po deželi in nadlegujejo celo duhovnike, naj jih priporočajo in zagovarjajo. Kdo se ne spominja več, kako so se ponasili ti ljudje leta 1884. proti nam in podpisovali protest proti dovoljenju za blagoslovljenje zastave našega prekoristnega podpornega društva! Kdo ne ve več, kaj so zopet leta 1889. uganjali, da nam bi bili zopet onemogočili nedolžno in sveto opravilo, blagoslovljenje zastave! A vsakokrat imeli so dovolj hinavščine, da so se našemu dobremu in prepohlevnemu slovenskemu ljudstvu zlizali in ga zopet zvalili na svoje limanice. Koliko zasramovanja, zaničevanja, blatenja, obrekovanja, podtikanja, izi-vanja, zaprek in nevarnostij pa smo morali ves čas potem prestati od teh ljudi, ki vsaki dan dobivajo zaslužek od nas! — Celó tako zvijačni in hudobni so proti nam, da kar hudobnega oni nam store, pisarijo v svojih časopisih, da smo storili mi njim, da tako svoje rojake še bolj razdražijo proti nam in slepijo svet. Ni jim bilo dovolj zlobnosti proti nam v „Corriere“, ustanovili so še večjo hudobo „Sentinello“. Kar pišeta ta lista, je tako grozno očevalno in izziavno, da, ako bi slovenski list tako pisal proti Lahom, bi ga državni pravdnik nikoli ne pustil na beli dan. In ta lista podpirajo in hlastno prebirajo tisti Gorjanci, kateri vsaki dan iščejo zaslužka od nas Slovincem. Vse te zlobnosti pa je naše dobro ljudstvo hladnokrvno trpelo in dalje redilo gade na svojih prsih. Prav zato pa so si Lahji o poslednjih volitvah upali uganjati proti nam tolike drzovitosti in zdivjanosti. Ako bi bili Slovenci v prejšnjih časih vtrajali v pričetem odporu, bi nam ne bilo treba uživati poslednjih grenkosti. Kakor pa so naši zatiralci nekdanj lazili in postajali pohlevni, kedar smo jim v trgovini, obrtniji itd. pokazali zobe, prav tako se nam dobrikajo tudi zdaj in se delajo nedolžne. Celó zagrizeni „Corriere“ in strupena „Sentinella“ pišeta, da slovensko ljudstvo je dobro, pohlevno in da z njim je lahko shajati; le nekoliko draživcev je mej njim, da je hujskajo itd. Tako se dobrikajo zdaj, ko vidijo, da so nas zbudili k odporu. Tesno jim je pri srcu, ko vidijo, da izgubljajo odjemnike in obiskovalce. Vendar, kakor smo izvedeli, upajo, da kmalu pride zopet vse na staro pot ter se tolažijo s tem, da Slovenci smo že večkrat tako zavreli, a v par tednih zopet vse pozabili in kakor prej radi k njim zahajali. Bomo videli! Nadejamo se, da kruto postopanje nasprotni-

proti nam je zdaj vendar že toliko potutilo naše ljudi, da ne odjenjajo več od pričetega trgovskega in obrtnega odpora, ker tudi nikakor ne sme več odjenjati, ako nečemo popolnoma postati tujčeva peta. Složno in odločno je delati na to, da nihče ne bo več pital z denarjem naših nasprotnikov, ampak dajal zaslužek svojim krvnim bratom Slovincem, ker le v tem je naša moč, naš spas in gotova zmaga. Kdor ne stori tega in ne žrtvuje, ni slovenski rodoljub!

— (Beseda do blagih slovanskih src.) Velikonočni prazniki so pred durmi, prazniki, katerih se veseli vsakdo, katere skuša vsakdo praznovati kar najugodnejše. Kako veselje vlada v rodbinah, kjer skrbna in pridna mati in gospodinja pripravlja velikonočne jedi in kjer kopica otrok veselo povprašuje po tem, in onem, se veseli ter željno pričakuje nedelje! Slovanke, Slovani! Niso vsi tako srečni, da bi praznovali Veliko noč v domačem krogu, da bi se skupno radovali ob bolj ali manj polni mizi. Niso vsi otroci tako srečni, da bi gledali velike priprave za praznike, da bi povpraševali, kolike tega, koliko unga? Otroci, katere mislim, vprašuje le neprestano: Kdaj se vrne oče? Kje je oče? In to so rodbine, otroci onih mož, ki niso mogli brzdati svoje ogorčenosti o priliki poslednjih volitev; ti mečje ječe v zaporu, njih rodbine se pa ne morejo veseliti bližajočih se praznikov, ker nimajo gospodarja doma, nimajo očeta, da bi jim dal potrebnega denarja za skromne piriube. In te rodbine so slovenske, borne, nedolžne, narodne rodbine. Lepa navada so v nas Slovincih piriubi. Pod tem imenom razumevamo vse darove, ki se dobivajo in delé o Veliki noči. Darujmo sa velikonočne piriube kolikor moremo in kolikor vsak z lahka pogreša, darujmo velikih in malih svot rodbinam zaprtih mož in razveselimo nesrečneže! Naj znajo rodbine ubogih jetnikov, da sočustvujemo z njimi, da se jih spominjamo! Spomnite se posebno ve, matere — Slovanke, teh revežev! Pomislite, kako je rodbinam budo in bode o praznikih še mnogo hujše! Olajšamo jim njihovo bol s tem, da se jih spominjamo ter darujmo za uboge rodbine razmeram primerno svoto. Slovanke! Nadejamo se, da naše besede ne bodo zastoj, ampak da se gotovo odzovete ter pošljete svoje prispevke za nesrečneže! Darove sprejema in deli upravništvo „Edinosti“, via Molin piccolo št. 3. II. nadstropje. — Tržaške Slovenke.

— (Senzacijonelno aretovanje.) Rusi listi javljajo, da je policija v Pulju aretovala koncipijenta pri dr. Laginji g. Ivana Kušarja, znanega izbornega novinarja, ker je baje dne 18. marca pri volitvi skušal nekoga volilca podkupiti in ker je baje lastnik revolverja, kateri se je našel pri nekem izgredu, in iz katerega je bilo pri tistem izgredu baje ustreljeno maj laško druhal.

— (Z Dunaja) se nam piše: Kadar se srečajo Slovani raznih rodov, je gotovo, do govora nemško; žalostno, a res. Naša vsajemanost obsega ideje in čustva, a ta čustva si tolmačimo z občnim slovanskim občevalnim jezikom — nemščino. Jedino pesen je ono toričče, na kateremu se poslužujemo vseh slovanskih jezikov. Dunajskim Slovanom se zopet bliža prilika občudovati moč in krasoto slovanske pesmi. „Slovansko pevsko društvo“ na Dunaju priredi začetkom maja v veliki dvorani „Majkveršina“ svoj drugi letošnji redni koncert, pri katerem bodo sodelovali dunajski slovanski umetniki na glasbenem polju. Peli se bodo deli Dvčrkove „Stabat mater“, potem kompozicije Železnega, Moniuszka, Mokranjaca in Brahmsa; tudi nekatere jugoslovanske pesni so v vspeh. Železi je, da bi se dunajski Slovani mnogobrojno sbrali ondi, kjer so lani Ljubljancem tako častno pokazali, kaj znajo. Gg. dijaki so posebno prošeni, pripomoči s svojimi glasovi k dobremu vspehu. Natančneji vzpored pozneje.

* (Mohamedanske grozovitosti v Makedoniji in Stari Srbiji) Srbski listi poročajo, da so turški prebivalci Makedonije in Stare Srbije zopet strašno zdivjali. Mesto Tetovo roparji oblegajo in v okolici ne mine dan brez napada. Meščanstvo je obupano ter beži na vse strani. V vasi Sedlarci so se dogodile nepopisne grozovitosti. V Novempazarju so turški roparji napadli kršanskega romarja, ga mučili, privezali na drevo, pribili mu roke z žebli, da je umrl v najstrašnejših bolečinah. Taki dogodki se ponavljajo. Res, zadnji čas je že, da poženo to evropsko sramoto preko velike luže!

* (Oproščen morilec.) Včeraj so dunajski potrotniki oprostili nekoga nekoliko slaboumnega moža, gostilničarja Nezbybo, kateri je bil zaklal ljubimca svoje žene.

* (Nesreča v premogokopu.) V Ewenu ob Rurbi, kjer dela precej slovenskih premogarjev, so se včeraj dopoldne uneli plini. Nastala je eksplozija, katera je ubila deset premogarjev.

* (Zanimiva pravda.) Urednik Gruić v Novem Sadu je svoj čas ovačil Njegovo svetost srbskega patrijarha Brankovića, da ga je sapeljal h krivemu pričanju. Sodišče na to ovažbo ni hotelo postopati, a Gruić ni odnehal in je dosegel, da je višje sodišče z ukazalo, naj se začne kazenska preiskava proti patrijarhu Brankoviću in njegovem spovedniku.

Brzjavke.

Dunaj 15. aprila. Nemškonacionalna stranka je sklenila, prirediti v Pragi strankarski shod za Češko in dne 9. maja še poseben shod v Draždanah, da organizuje odpor zoper jezikovno naredbo. Dalje hoče v vseh nemških okrajih prirediti shode in v državnem zboru predlagati, naj se ministerstvo toži.

Praga 15. aprila. Danes se je sešel eksekutivni odbor nemških deželnih poslancev iz Češke, da se posvetuje, kaj storiti proti jezikovni naredbi.

Budimpešta 15. aprila. 21letni grof Gvidon Zichy se je ustrelil na grobu svoje matere.

Carigrad 15. aprila. Doslej se je le jeden del grških prostovoljcev umaknil iz Makedonije, dobra tretjina nadaljuje boj zoper Turke.

Carigrad 15. aprila. Razburjenost Turkov rase čedalje bolj. Grki so v velikem strahu, ker se boje krvavih izgrediv.

Beligrad 15. aprila. Arnavtje so napadli mestece Sjenico, je oplenili in ubili osem oseb.

Cetinje 15. aprila. V Beranu vlada popolna anarhija. Mohamedanski Albanci so pregnali vojaške in civilne funkcionarje in so zdaj gospodarji mesta.

Rim 15. aprila. Listi prijavljajo poziv v Italiji naseljenih Albancev na svoje rojake v Albaniji, naj se združijo z Grki, da preženo Turke iz Evrope.

Berolin 15. aprila. „Post“ javlja, da so Grki na dan narodne slavnosti v Atenah streljali v kraljevo palačo, da kralja prisilijo na vojno proti Turkom. Kralj baje ni zavzel za vojno, ali vojni minister Matakso, kateri je jako popularen, ga hoče pregovoriti za vojno in razburja ljudstvo. Položaj je jako kritičen. Na meji zbrana vojska velja vsak dan do 400.000 frankov, drž. blagajne pa so prazne.

London 15. aprila. V merodajnih krogih se sodi, da je odkrita vojna mej Grško in Turčijo neizogibna, da pa je Grki nečejo napovedati, ker hočejo, naj to stori Turčija vsled izzivanj prostovoljcev in ustašev, da pade nanjo vsa odgovornost.

Narodno-gospodarske stvari.

— Centralna posojilnica slovenska (Občni zbor dne 8. aprila v „Narodnem domu“ v Brežicah.) 1. Navzočnih je bilo 11 članov, kateri so 24 zastopali — deležev (delež po 100 gld.) Ti gospodje so zastopali načelstvo, nadzorstvo in posojilnice zadrugnice „Centralne posojilnice slovenske“. Zastopane so bile po zastopnikih sledeče posojilnice: „Okrajna posojilnica v Krškem“ (zastopnik gospod Jos. Bezljaj), posojilnica v Brežicah (zastopnika gg. Levak in Schwentner), posojilnica v Moravčah (zastopnika gg. France Orehek in Janko Toman). Pismena pooblastila so poslale posojilnice zadrugnice: „Radeče“ (pooblaščenec g. Ivan Lapajne), „Mokronog“ (pooblaščenec gosp. H. Rosman), „Slatina“ (pooblaščenec g. Ivan Rupnik), „Kobarid“ (pooblaščenec g. dr. Tomaž Romih), „Slap“ (pooblaščenec g. J. Rupnik), „Kleče“ na Koroškem (pooblaščenec g. dr. Tomaž Romih). 2. Predsednik ravnatelj g. Ivan Lapajne konstatuje, da je občni zbor sklapčen, naznanja, da je bilo vabilo v zvezi zadrugnic pravil razglašeno v „Slovenskem Narodu“ dne 1. februarja 1897. in v „Domovini“ dne 5. februarja 1897. ter prisrčno pozdravlja vse navzoče in jih vabi, da se z njihovo pomočjo reši dnevni red, kakoršen je predpisan v zadrugnicah pravilih. Povdarja, da se je zavejal v minuli letoletni dobi, ki je bila takorekoč šele prvo upravno leto, sicer počasi, a previdno razvijal. „Centralni posojilnici“ se je pridružilo do zdaj 12 slovenskih posojilnic in 11 zadrugnic. Vrh tega so še trije slovanski denarni zavodi, s katerimi je bila „Centralna posojilnica“ vlni v zvezi, ne da bi bili ti kot udje pristopili. Večji promet bi bila „Centralna posojilnica“ lani izkazala, ako ne bi bilo vsled slabe letine lani splošno pomanjkanje denarja na Slovenskem. Več posojilnic bi se bilo pridružilo „Centralni“, ako bi bila ona v stanu, kar z mnogimi tisočaki pomagati dotičnemu zavodu, kateri se je bil za podporo ogle-

sil. Kar se lani ni moglo ugoditi, vtegne se zgoditi v bodoče, ako bodo razmere ugodne. 3. Račun za preteklo leto se potrdi, kakor ga je načelstvo sestavilo in nadzorstvo potrdilo. 4. Od iskazanega čistega dobička se določi 4% dividenda vsem deležem, kakor je načelstvo predlagalo. 5. Vzame se na znanje opravilno poročilo načelstva, ki se je v rednih sejah trudilo za prosep zavoda, ki namerava, ako bode treba, prirediti tečaje za izobraževanje posojilniških uradnikov in odbornikov in ki namerava vprašati slovenske posojilnice in gospodarske zadrugne, ali ne bi kazalo, da bi izhajal „Vestnik slovenskih posojilnic in gospodarskih zadrug“. 6. Poročilo o delovanju posojilnic zadrugnic je bilo v tem pogledu posebno veselo, da so ti zavodi večinoma krepko razviti, da so svoje pravilno izdelane račune za l. 1896. večinoma že priobčili, da torej ti zavodi „Centralni“ dajejo toliko poročstvo, da bi jej občinstvo in denarni zavodi smeli veliko večje svote zaupati, kakor se je to do zdaj zgodilo; kajti zadruga ima neomejeno zavezo, vrh tega imajo tudi nekatere njene posojilnice zadrugnice jednako poročstvo. 7. Volitev načelstva je pokazala isti rezultat kakor lansko leto, le namesto g. Frana Ivanca, ki se je v Radeče preselil, je bil izvoljen g. Josip Bezljaj. 8. V nadzorstvo so bili izvoljeni: g. I. Knava, ravnatelj okrajne posojilnice v Krškem; gosp. A. Levak, ravnatelj brežke posojilnice; g. F. Rohrmann, ravnatelj mokronoške posojilnice; g. Jakob Rižnar, ravnatelj radeške posojilnice in g. A. Pavčič, nadučitelj v Kostanjevici. 9. Pri nasvetih se oglasi g. dr. T. Romih in predlaga, da bi „Centrala“ javno razglasila, da je „Zveza slovenskih posojilnic“ že l. 1886. pri svojem občnem zboru 27. avgusta v Calji po zastopnih Celjske in Mariborske posojilnice pripoznala potrebo realne zveze vseh slovenskih posojilnic t. j. osrednjega zavoda, kakoršna je naša „Centrala“. Nasvetuje torej, da bi se k pristopu z nova povabile vse slovenske posojilnice, ki naj bi vzele poprek po kacih 10 deležev (po 100 gld.) Ker imamo Slovenci že več kakor 100 posojilnic, dobila bi z njihovim pristopom „Centralna posojilnica“ na ta način okroglih 100.000 gld. obrtne glavnice, s katero bi lahko dokaj koristila slabejšim sestram.

Poslano.

„Laibacher Zeitung“ je svoje dni, poročajoč o obravnavah kranjskega deželnega zbora, pisala, da sem — govoreč o osušenju ljubljanskega barja — napadal stavbinski urad c. kr. deželne vlade; govoreč o potrebnih zadevah ljubljanskih pa, da sem se grajalno izrazil o c. kr. finančni prokuraturi.

Glede na ti neresnični poročili, prosil sem uradništvo, naj resnici na ljubo priobči po tesnopisnih zapisnikih dotična odlomka mojih govorov. Ker tega ni storilo, niti mi kaj odgovorilo, podajam tu napominana odlomka po tesnopisnih zapisnikih deželnega zbora.

O stavbinskem uradu c. kr. deželne vlade izrazil sem se tako le: „Ako ti strokovnjaki kaj takega niso smatrali za potrebno in so bili prepričani, da voda ne bo zastajala, temveč da ima Ljubljana zadosti strme, da se bode tudi po osušenju brez zadržke iztekala v Savo, potem se mi zdi, da gospodje pri stavbinskem uradu c. kr. deželne vlade pač preveč zahtevajo. Vso čast pred strokovnim znanjem teh gospodov, to pa si vendar drznem reči, da tistih skušenosti kakor Polhagsky in možje, ki so z njim vred bili poklicani bavit se z vprašanjem osušenja ljubljanskega barja, nimajo, in da zato njihovo mnenje ne more biti tako merodajno, kakor mnenje prvotnih izdelovalcev načrta.“

C. kr. finančne prokurature pa sem omenjal z naslednjimi besedami: „Zadoja zadeva, katera bi tudi omenjal s par besedami, je pa dovoljenje brezobremenjenega prepisa onega sveta na mestno občino, kojega jej morajo hišni posestniki odstopiti za regulacijo mestnih ulic. Pred seboj imam dva odlomka c. kr. finančne prokurature. V jednem slučajju je hišni posestnik odstopil mestni občini 15 m² sveta, drugi hišni posestnik je odstopil nekako približno ravno toliko sveta in oba sta prosila, da bi se dovolil brezobremenjeni prepis dotičnega sveta na mestno občino. C. kr. finančna prokuratura pa je po razpisih z dne 22. in z dne 24. oktobra leta 1896 obema odgovorila, da se vsled razpisa c. kr. deželne vlade tej želji ne more ustreči, in sicer pri jednem zaradi tega ne, ker ni dokazano, da se je svota 400 gld. zazidala do popolnega zneska brezobrestnega posojila, mej tem ko pri drugem za razlog ne vem. Mislim, gospoda moja, da bi tukaj tudi ne kazalo, strogo se držati mrtve črke zakona. Jaz vem, da ima gospod deželni predsednik veliko odgovornost glede razdeljevanja posojil in glede poslovanja s pomožnim denarjem, ki je prihajal na deželno vlado. Vem pa tudi, da mu nikdo ne bode zameril, ako v slučajih, kakor je ta, da je kak hišni posestnik morebiti 200, 300 ali 400 gld. manj zazidal, kakor iznaša ves znesek državnega brezobrestnega posojila, dovoli, da se ono malo sveta, ki se ima mestni občini odstopiti v regulacne namene, odpiše brez bremen.“

V Ljubljani, dne 15. aprila 1897.

Ivan Hribar,
deželni poslanec.

Iz uradnega lista.

Izvršilne ali eksekutivne dražbe: Janeza Strleta posestvo v Malem Ločniku, cenjeno 2570 gld., dne 20. aprila in 18. maja v Velikih Laščah.
Janeza Anžičekova posestvo v Ševnici, cenjeno 255 gld., dne 20. aprila in 21. maja v Trebnjem.
Stojana Kordiča posestvo v Bojancih, cenjeno 1095 gld., (v drugič) dne 21. aprila v Črnomlju.
Marije Rus posestvo v Prežah, cenjeno 218 gld. 40 kr., dne 21. aprila in 19. maja v Kočevju.
Katarine Kober posestvo v Dol. Radencah, cenjeno 1085 gld., dne 21. aprila in 21. maja v Črnomlju.
Franceta Matjana posestvo v Gor. Tuhinju, cenjeno 1345 gld., dne 21. aprila in 21. maja v Kamniku.
Janeza Drnovška posestvo v Čolnu, cenjeno 3380 gld., dne 21. aprila in 21. maja v Litiji.
Jerneja Intiharja posestvo v Bezuljaku dne 21. aprila in 22. maja v Cirknici.

Umrli so v Ljubljani:

Dne 12. aprila: Jakob Japelj, kajzarjev sin, 10 dni, Črna vas št. 54, življenska slabost.
Dne 13. aprila: Ana Bohinec, zasebnica, 50 let, Dunajska cesta št. 15. — Ana Masak, uradnega sluge žena, 47 let, Sv. Petra cesta št. 53, vnetje možganov.
Dne 14. aprila: Marija Hlebs, tesarjeva žena, 63 let, Dunajska cesta št. 22. — Janez Lazzari, blavec, 61 let, Lat-termanov drevored, srčni mrtvoud.
V deželni bolnici:
Dne 11. aprila: Terezija Molek, gostija, 75 let, ostarelost

Meteorologično poročilo.

Višina nad morjem 306,2 m.

April	Čas opa-zovanja	Stanje baro-metra v mm.	Tempe-ratura v C	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm. v 24 urah
14.	9. zvečer	737.4	11.8	sr. jzah.	jasno	0.0
15.	7. jutraj	738.2	8.1	sl. szah.	jasno	0.0
"	2. popol.	736.5	21.2	sr. svzh.	pol obl.	

Srednja večerajšnja temperatura 13.0°, za 3.5° nad normalom.

Dunajska borza

dne 15 aprila 1897.

Skupni državni dolg v notah	100 gld. 90 kr.
Skupni državni dolg v srebru	100 . 90 .
Avstrijska zlata renta	122 . 80 .
Avstrijska krona renta 4%	101 . 05 .
Ogerska zlata renta 4%	121 . 90 .
Ogerska krona renta 4%	99 . 35 .
Avstro-ogerske bančne delnice	942 . 50 .
Kreditne delnice	347 . 40 .
London vista	119 . 50 .
Nemški drž. bankovci za 100 mark	58 . 62 1/2 .
30 mark	11 . 73 .
50 frankov	9 . 51 1/2 .
Italijanski bankovci	45 . 10 .
Č. kr. cekini	5 . 64 .

Dne 14. aprila 1897.

1% državne srečke iz l. 1864 po 250 gld.	154 gld. — kr.
Državne srečke iz l. 1864 po 100 gld.	189
Dunava reg. srečke 5% po 100 gld.	126 . 50 .
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	99 . 80 .
Kreditne srečke po 100 gld.	201 . 50 .
Ljubljanske srečke	22 . 25 .
Rudolfove srečke po 10 gld.	25
Akcije anglo-avstr. banke po 200 gld.	150 . 25 .
Tramway-drošt. velj. 170 gld. a. v.	427 . 50 .
Papirnat rubelj	1 . 97 .

Na prodaj je dobro ohranjen biljard.

pripraven tudi za gostilne na deželi. — Več pove Josip Kramar, kavarnar v Ljubljani, Dunajska cesta št 5 (525—2)

Za trgovino v Kranju se išče blagajničarica (kasirka)

katera ima potrebne zmožnosti in je že opravljala jednako službo ter je večja slovenskega in nemškega jezika. Ponudbe pod „kasirka“ na upravnitvo „Slovenskega Naroda“. (533—1)

Mlad, samski

vrtnarski pomočnik

ki se razume na vzdrževanje vrtnih potov in sicer dá vporabiti za vsa domača dela. se stalno vzprejme v villi Treo, ulica na Rožnik št. 7. (527—2)

Velika hiša na prodaj

v najboljšem stanu, z gostilničarskim pohištvo, v velikem trgu nasproti farni cerkvi na Dolenjskem, za vsako kupčijo pripravna, proda se iz proste roke. Cena 3500 gld. — Natančneje se izve iz prijaznosti pri upravnitvu „Slovenskega Naroda“. (504—3)

SANTAL od MIDY. Zatre Copala, kuberbe, vzbrizganja. Ozdravi iztok v 48 urah. — Posebno učinkujoč pri mehurskih boleznih in povzroči sčistjenje najbolj kalne vode. Kot jamstvo ima vsak toboleec ime Zaloge, 8 rue Vivienne, Paris in v glavnih lekarnah Avstro-Ogrske.

Ces. kr. avstrijske državne železnice

Izvod iz voznega reda

veljavnega od 1. oktobra 1896.

Nastopno omenjeni prihajalni in odhajalni časi označeni so s srednjeevropskim časom. (15-85)

Odhod iz Ljubljane (juž. kol.).

Proga iz Trbiča.

Ob 13. uri 5 min. po noči osonni vlak s Trbiča, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno; des. Selthal v Ansoos, Ischl, Gmunden, Solnograd, des. Klein-Reifling v Steyr, Linz, na Dunaj via Amstetten. — Ob 7. uri 10 min. jutraj osonni vlak s Trbiča, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj; des. Selthal v Solnograd, des. Amstetten na Dunaj. — Ob 11. uri 50 min. dopoldne osonni vlak s Trbiča, Pontabel, Beljak, Celovec, Ljubno, Selthal, Dunaj. — Ob 4. uri popoldne osonni vlak s Trbiča, Beljak, Celovec, Ljubno; des. Selthal v Solnograd, Lend-Gastein, Zell, na Jesenu, Inost, Bregene, Ouri, Genevo, Paris; des. Klein-Reifling v Steyr, Linz, Budejovice, Plzeň, Marijine vate, Hebr, Francove vate, Karlove vate, Prago, Lipsko, Dunaj via Amstetten.

Proga iz Novo mesto in v Kočevje.

Ob 5. uri 15 min. jutraj mešani vlak. — Ob 13. uri 55 min. popoldne mešani vlak. — Ob 6. uri 30 min. sveder mešani vlak.

Prihod v Ljubljano (juž. kol.).

Proga iz Trbiča.

Ob 5. uri 55 min. jutraj osonni vlak s Dunaja via Amstetten, Lipskega, Prago, Francovih varov, Karlovih varov, Heba, Marijinih varov, Planja, Budejovic, Solnograda, Linca, Steyra, Gmundena, Ischla, Ansoos, Ljubna, Celovec, Beljaka, Franzensfeste. — Ob 11. uri 25 min. dopoldne osonni vlak s Dunaja via Amstetten, Karlovih varov, Heba, Marijinih varov, Planja, Budejovic, Solnograda, Linca, Steyra, Pariza, Geneve, Ouri, Bregene, Inost, Zella na Jeseru, Lend-Gastein, Ljubna, Celovec, Ljubna, Pontabla. — Ob 4. uri 55 min. popoldne osonni vlak s Dunaja, Ljubna, Pontabla. — Ob 9. uri 55 min. popoldne osonni vlak s Dunaja via Amstetten, Is Ljubna, Beljaka, Celovec, Franzensfeste, Pontabla.

Proga iz Novega mesta in iz Kočevja.

Ob 8. uri 19 min. jutraj mešani vlak. — Ob 3. uri 33 min. popoldne mešani vlak. — Ob 8. uri 35 min. sveder mešani vlak.

Odhod iz Ljubljane (drž. kol.) v Kamnik.

Ob 7. uri 33 min. jutraj, ob 9. uri 5 min. popoldne, ob 4. uri 50 min. sveder, ob 10. uri 35 min. sveder. (Poslednji vlak le v oktobru ob nedeljah in praznikih.)

Prihod v Ljubljano (drž. kol.) iz Kamnika.

Ob 6. uri 55 min. jutraj, ob 11. uri 15 min. popoldne, ob 8. uri 30 min. sveder, ob 9. uri 55 min. sveder. (Poslednji vlak le v oktobru ob nedeljah in praznikih.)

Poštna odpraviteljica

(531—1) vzprejme se na deželo.

Ponudbe na c. kr. poštni urad v Horjulu.

V notarski pisarni

dobi izurjen in zanesljiv pisar takoj službo.

Plača po dogovoru. Adresa se izve pri upravnitvu „Slov. Naroda“, kamor naj se tudi pismene ponudbe pošljejo. (528—2)

Otvoritev gostilne.

P. n. občinstvu uljudno naznanjam, da otvorim v soboto, dne 17. aprila t. l. na novo urejeno gostilno poleg svoje kavarne, v koji bodem točil izvrstno carsko pivo po 10 kr. vrček ter različna domača vina.

Priporočam se p. n. občinstvu za mnogobrojni obisk ter beležim z odličnim spoštovanjem

Josip Kramar

kavarnar in gostilničar.

Pozor kolesarji!

„Styria“ kolesa

znana dosedaj kot najboljša in najpriljubnejša, pridobila so letos največje novosti in zanimanje postalo je zares veliko. Kot glavni zastopnik za Kranjsko priporočam jih v prvi vrsti in najtopleje. Tudi imam v zalogi prav dobre izdelke iz drugih tovarn, kakor dunajske in angleške „Korl“ po nenavadno nizkih cenah.

Radovoljno zamenjavam tudi nova kolesa s starimi.

Usojam si slav. občinstvo posebno opozarjati na svojo največjo zalogo žepnih in stenskih ur, verižic, prstanov, srebrnine, zlatnine. Vsa popravila izvrše se točno in ceno.

K svoji trgovini pridružil sem še kot novo zalogo najboljšo

šivalne stroje

za šivilje, krojače in čevljarje.

V zalogi imam najfinije izdelke po jako nizkih cenah z jamstvom.

Mehanična delavnica se nahaja na Poljanski cesti šte. 31 v lastni hiši

katera vzprejema in izdeluje vsu, tudi najfinije popravila koles in šivalnih strojev.

Istotam otvoril bodem tudi s 1. aprilom t. l. izvežbališče ali šolo za učenje kolesarstva

katera bode vsakemu novemu naročniku brezplačno na razpolago.

Priporočam se za obilen obisk najuljudnejše

Novi ceniki so brezplačno na razpolago.

Fran Čuden.